

κς'. Τὸ αὐτὸ δικαστήριον προθεωρεῖ ἐπὶ τὸ παρὸν καὶ τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις, ἄλλως ἰδιαιτέρου διορισμοῦ ἐγκληματικῶν δικαστηρίων.

κζ'. Εἰς κάθε ἐπαρχίαν, ἐκτὸς τοῦ πρώτου δικαστηρίου καὶ τῶν εἰρηνοποιῶν κριτῶν, διορίζεται καὶ ἕτερον δικαστήριον, συνιστάμενον ἀπὸ πέντε μέλη καὶ ὀνομαζόμενον δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων.

κη'. Εἰς πᾶσαν κοινότητα διορίζεται εἰς νοτάριος, καὶ ὁ νοτάριος τῆς ἐπαρχίας εἶναι πρῶτος τῶν λοιπῶν νοταρίων.

κθ'. Ὅλοι οἱ λειτουργοὶ καὶ ὑπουργοὶ πολιτικοί, πολεμικοὶ καὶ δικαστικοί, διορίζονται ἀπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ θέλουν ἀποδίδει τὸ προσήκον σέβας πρὸς τὸν ἑπαρχον ἢ ἀντέπαρχον καὶ τελείαν ὑποταγὴν καὶ ὅσας ἐν ὀνόματι τῆς Διοικήσεως δίδουσι διαταγὰς πρὸς αὐτούς.

Τῇ 30 Ἀπριλίου 1822 ἐν Κορίνθῳ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ

Σωτήριος Χαλαράμπης

Ἐπικυροῦται

Ἀ. Μαυροκορδάτος

Πρόεδρος (τοῦ Ἐκτελεστικοῦ)

Προσυπογράφεται

Ὁ Πρώτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ὁ Μνίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Υποθέσεων
Θ. Νέγρης.

14

Νόμος ὑπ' ἀριθμ. 13 τῆς 2ας Μαΐου 1822

περὶ θέσεως ἐν ἐφαρμογῇ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων ¹

Ἀριθ. 13 τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων

〈ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ〉

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸν § πθ' τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου, ὠφείλετο νὰ ἐκδοθῇ νόμος περὶ συστάσεως δικαστηρίων

1. Ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας, τόμ. Α', σελ. 163-167.

Τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1824 ὁ Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Δυτικῆς Χέρσου Ἑλλάδος ἐξέδωκε λίαν σημαντικὰς Ὁδηγίας τῶν Δικαστηρίων πρὸς χρῆσιν τῶν δικαστηρίων τῆς Δυτικῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Τὸ κείμενον τῶν μακρῶν καὶ λεπτομερῶν αὐτῶν ὁδηγιῶν, ἐν αἷς περιλαμβάνονται διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ τῆς διαδικασίας διὰ τῶν ὁποίων συμπληροῦνται καὶ ἐνιαχοῦ τροποποιεῖται ἡ Διάταξις τῶν Δικαστηρίων τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθμ. 13, βλ. ἐν Ἰ. Βι σ β ί ζ η, Ἡ Πολιτικὴ Δικαιοσύνη κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ Καποδιστρίου, Ἐν Ἀθήναις 1941, σελ. 309-317. Ἀνάλυσιν καὶ κριτικὴν αὐτῶν, βλ. Αὐτόθι, σελ. 121-127.

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς $\S$ κδ', κε', κς', καὶ κζ' τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς δημοσίου οἰκονομίας τῶν ἐλληνικῶν ἐπαρχιῶν, κυρωθέντος διὰ τοῦ προεκδοθέντος νόμου ἀπὸ λ' Ἀπριλίου ὑπὸ ἀριθ. 12, διωρίσθη ἡ σύστασις τῶν ἀναλόγων δικαστηρίων εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ κοινότητας.

Ἐπειδὴ διὰ τὸ εὐτακτον τῶν δικαστικῶν πράξεων καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαίου πανταχοῦ καὶ ἐπίσης ἀνάγκη εἶναι νὰ προσδιορισθῇ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνωνται αἱ δικασίαι.

Τὸ Βουλευτικὸν ἐθεσπίσατο καὶ
τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐπεκύρωσε τάδε

α'. Εἰς ὅλα τὰ συστηθέντα δικαστήρια νὰ φυλάττηται τοῦ λοιποῦ ἀπαρεμποδίστως ἡ προστεθεῖσα εἰς τὸν νόμον Διάταξις.

β'. Ἡ Διάταξις αὕτη νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς ἐλληνικῆς ἐπικρατείας ὅπου μέλλει ἐφεξῆς νὰ εἰσαχθῇ ἡ Διοίκησις.

γ'. Ὁ Μινίστρος τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅστις δημοσιευθεὶς θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Τῇ 2 Μαΐου 1822 ἐν Κορίνθῳ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος (τοῦ Βουλευτικοῦ)

Σωτήριος Χαραλάμης

Ἐπικυροῦται

Ἀ. Μαυροκορδάτος

(Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ)

Προσυπογράφεται

ὁ Πρώτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων

Θ. Νέγρης.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Καθ' ἡκοντα τῶν εἰρηνοποιῶν κριτῶν

Ἐκαστος εἰρηνοποιὸς κριτῆς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ κρίνειν

α'. Τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις.

β'. Τὰς ἐπανορθωτικὰς διαφοράς.

Ὁ ἀνωτέρω νόμος ὑπ' ἀριθμ. 13 ἀνεθεωρήθη τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1825 ἐκδοθέντος νέου Ὄργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, συμπληρωθέντος διὰ τοῦ Παραρτήματος Νόμου τῆς 18ης Μαρτίου 1826, τοῦ ψηφίσματος τῆς Γ' ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ὑπ' ἀριθμ. ΙΓ' /14 Ἀπριλίου 1826 περὶ συστάσεως προσωρινοῦ Κεντρικοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, καὶ τοῦ ψηφίσματος τῆς αὐτῆς Συνελεύσεως, συνεδριαζούσης ἐν Τροιζῆνι, ὑπ' ἀριθμ. ΙΖ' /1 Μαΐου 1827 περὶ καταργήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου. Τὰ κείμενα αὐτῶν βλ. εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν. Διὰ τὴν μελέτην τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀπονομῆς τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὴν περίοδον 1822-1828 ἀναντικατάστατος μένει ἡ περὶ ἧς ἀνωτέρω λαμπρὰ πραγματεία τοῦ Ἰ. Βισβίτζη,

Ὡς πολιτικὸς εἰρηνοποιὸς κριτὴς ἔχει τὴν δύναμιν τοῦ κρίναι πᾶσαν ὑπόθεσιν ἀποβλέπουσαν ὅποιονδήποτε κινητὸν καὶ αὐτοκίνητον πράγμα, μὴ τιμώμενον πλέον τῶν ἑκατὸν γροσίων (κατὰ τὸν § 4ε' τοῦ Ὁργανικοῦ Νόμου).

Ὡς τοιοῦτος ἔχει προσέτι τὴν δύναμιν νὰ κρίνῃ τὰς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων ζημίας ὅποιασδήποτε ποσότητος.

Μέχρι τῶν πενήκοντα γροσίων ἡ κρίσις του εἶναι ἀνέκκλητος· ὅταν δὲ εἶναι μεγαλειτέρα ἢ ποσότης, τότε τὰ διαφερόμενα μέρη ἐκκαλοῦνται τὴν δίκην εἰς τὸ πρῶτον δικαστήριον.

Ὡς εἰρηνοποιὸς ἐπανορθωτικὸς κριτὴς εἴμπορεῖ νὰ κρίνῃ

α'. Τὰς ὑβρεῖς.

β'. Τὰς συμπλοκάς αἱ ὁποῖαι δὲν προχωροῦν μέχρι πληγῶν καὶ βαρέων κτυπημάτων.

γ'. Τὰς ἐν ἡμέρᾳ γινομένας κλοπὰς, μὴ ὑπερβαινούσας τὴν ποσότητα τῶν ἑκατὸν γροσίων καὶ μὴ γινομένας μὲ σκοπὸν ἐπιβαρύνοντα τὸ ἔγκλημα.

δ'. Τὰς βιαστικὰς ἢ δολίους καταπατήσεις τῶν συνόρων.

ε'. Τὰς κλοπὰς καὶ τὰς δολίους μεταθέσεις τῶν ὑδάτων.

ς'. Τὰς μὲ δόλον καὶ ἐπὶ σκοπῷ προξενούμενας ζημίας.

Ὁ εἰρηνοποιὸς ἐπανορθωτικὸς κριτὴς εἰς τὴν ἰδίαν κρίσιν θέλει ἀποφασίζει καὶ τῆς ζημίας τὴν ἱκανοποίησιν.

Δὲν εἴμπορεῖ νὰ διορίσῃ ποινὴν μεγαλειτέραν τῶν μηνῶν φυλακῆς, καὶ ταύτης ἄνευ δεσμῶν τῶν ποδῶν (ποδοκακῶν).

Εἴμπορεῖ νὰ μεταβάλῃ τὴν σωματικὴν ποινὴν εἰς χρηματικὴν, μὴ ὑπερβαίνουσαν ὅμως ποτὲ τὴν ποσότητα τῶν διακοσίων πενήκοντα γροσίων, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰρηνοποιοῦ ἐπανορθωτικοῦ κριτοῦ εἰσὶν ἀνέκκλητοι.

Ἐκαστος εἰρηνοποιὸς κριτὴς ἔχει ἓνα γραμματέα, χρέος τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ κρατῇ τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν διαδικαζομένων ὑποθέσεων καὶ τὰ λοιπὰ ἀνάλογα βιβλία τῶν ἀποφάσεων καὶ τῶν ἄλλων πράξεων.

Ὁ εἰρηνοποιός, τόσον πολιτικὸς καθὼς καὶ ἐπανορθωτικὸς κριτὴς, δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἀκούσῃ οὔτε τὰ προβλήματα τοῦ ἐνάγοντος, οὔτε τὰς ἀπολογίας τοῦ ἐναγομένου ἄνευ ἐπίτηδες προσκλητικοῦ ἐγγράφου ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ γραμματέως, ἐν ᾧ πρέπει νὰ φανερόνεται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς.

Ὁ εἰρηνοποιὸς κριτὴς ὀφείλει νὰ προσφέρῃ φανερὰ τὴν ἀπόφασίν του, ἀφ' οὔ ἀκούσῃ τὰ ἀντιδιαφερόμενα μέρη.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὀφείλει νὰ δώσῃ μετέπειτα ἐγγράφον, καὶ ἂν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκλητος τὸ καταδικαζόμενον μέρος ὀφείλει ἀμέσως νὰ φανερώσῃ τὸ παρά-

πονόν του, διὰ τὰ σημειωθῆ παρὰ τοῦ γραμματέως ἐντὸς τῆς ἀποφάσεως ἢ ζήτησις τῆς μεταβάσεως εἰς τὸ ἀνάλογον δικαστήριον.

Εἰς περιστάσεις, καθ' ἃς ὁ ἐναγόμενος προσκαλούμενος, δὲν παρρησιάζεται ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ πρὸς ἀπολογία, ὁ κριτὴς θέλει δώσει τέλος τῆς ὑποθέσεως καὶ εἰς ἀπουσίαν του.

Καθ' ἡκοντα τοῦ πρώτου δικαστηρίου ὡς πολιτικοῦ

Τὸ πρῶτον δικαστήριον δικάζει πᾶσαν εἰς αὐτὸ παρρησιαζομένην πολιτικὴν ἢ ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν, ἐξαιρουμένων ἐκείνων ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν, καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτῶν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εἶναι πρωτοπαρρησίαστος, εἶναι ἐκκλητος εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλητῶν.

Τὸ πρῶτον δικαστήριον δέχεται καὶ κρίνει τὰς ἐκκλητοὺς τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ καὶ αἱ περὶ τούτων ἀποφάσεις των εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι.

Ἀφεύκτως ἀπαιτεῖται ὅτι ὅσαι ὑποθέσεις παριστάνονται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ εἶναι πρωτοπαρρησίαστοι τὰ εἶναι ἔγγραφοι καὶ ἡ ζήτησις τοῦ ἐνάγοντος διωρισμένη ἀκριβῶς, ἐπαρρησιάζονται προσέτι καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν.

Ὁ ἐναγόμενος, λαβὼν τὴν εἶδσιν περὶ τῆς ζητήσεως τοῦ ἐνάγοντος, ἀποκρίνεται ἔγγράφως μετὰ τὴν ἴδιαν τάξιν.

Τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ζήτησιν τοῦ ἐνάγοντος καὶ τὴν ἀπολογία τοῦ ἐναγομένου διορίζει τὴν δικάσιμον ἡμέραν· τὰ δὲ ἀντιδιαφερόμενα μέρη ἢ διὰ στόματος ἢ ἔγγράφως ἀπολογοῦνται, καὶ ὁ κριτὴς ἐπομένως δίδει τὴν ἀπόφασίν του.

Αἱ ἐκκλητοὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ πρέπει τὰ παρασταθῶσι δι' ἰδιαιτέρας ἀναφορὰς τοῦ ἐκκαλουμένου τὴν δίκην μέρους ἐνώπιον τούτου τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκθεσιν τῶν παραπόνων· κατὰ ταύτην δὲ τὴν ἀναφορὰν γίνεται ἡ ἀπολογία τοῦ ἐναγομένου, καὶ ὁ κριτὴς ἢ βεβαιώνει ἢ τροπολογεῖ ἢ διαιρεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κριτοῦ τῆς εἰρήνης.

Δὲν εἴμπορεῖ μήτε ὁ ἐκκαλούμενος τὴν δίκην, μήτε ὁ ἐναγόμενος τὰ μεταχειρισθῆ εἰς τὸ πρῶτον δικαστήριον κἀνὲν ἀποδεικτικὸν ἔγγραφον μὴ παρρησιασθὲν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοποιοῦ κριτοῦ.

Ἐκαστον πρῶτον δικαστήριον ἔχει ἓνα γραμματέα κρατοῦντα τὰ ἀνήκοντα βιβλία δι' ὅλας τὰς πράξεις τοῦ δικαστηρίου.

*Καθ' ἡκοντα τοῦ πρώτου δικαστηρίου
ὡς προθεωροῦντος τὰς ἐγκληματικὰς διαφορὰς*

Τὸ πρῶτον δικαστήριον εἴμπορεῖ τὰ προθεωρήσῃ πᾶν ἔγκλημα, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἀνήκουσιν εἰς τὸν εἰρηνοποιὸν κριτὴν.

Ὁ παθὼν παρρησιάζεται μὲ ἰδιαιτέραν ἀναφορὰν ἐνώπιον τοῦ κριτηρίου, δηλοποιῶν τὴν ὁποίαν ἔπαθεν ὕβριν ἢ βλάβην, φανερόντων τὸν πταίστην καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ πταίσματος του· τότε τὸ δικαστήριο προχωρεῖ ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχασιν τοῦ πταίστου.

Τὸ δικαστήριο ἐπομένως ἐξετάζει τὸν πταίστην καὶ προχωρεῖ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποδείξεων τοῦ παθόντος.

Ὁ πταίστης προβάλλει τὴν ἀπολογία μὲ ἐκείνας τὰς ἀποδείξεις αἱ ὁποῖαι εἰμποροῦν νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀθωότητά του.

Ὅταν τὸ ἔγκλημα δὲν εἶναι θανατηφόρον ἢ σχεδὸν τοιοῦτον, ὁ πταίστης εἰμπορεῖ νὰ ἀπολυθῇ τῆς εἰρκτῆς δίδων ἐγγυητὴν ὑπὸ χρηματικῇ ἐνοχῇ, ἕως οὗ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸ ἀνάλογον δικαστήριο.

Ὅπου ὁ λόγος εἶναι περὶ πληγῶν ἢ κτυπημάτων, ὁ κριτὴς θέλει ὑπάγει εἰς τὸν τόπον νὰ ἐξετάσῃ τὸν πληγωμένον καὶ κτυπημένον.

Εἰς πᾶν ἔγκλημα τὸ δικαστήριο ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ πταίστου καὶ ἄνευ ἀναφορᾶς τοῦ παθόντος ἢ τῶν σχετικῶν τοῦ παθόντος.

Ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν παρρησιασθῇ διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἢ τὸ δικαστήριο δὲν δυνηθῇ νὰ συλλάβῃ αὐτόν, τότε θέλει θεωρηθῇ αἱ ἀποδείξεις τοῦ παθόντος ἀπὸ τὸ δικαστήριο καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἐκείνου.

Τελειωθείσης τῆς προθεωρήσεως τὸ πρῶτον δικαστήριο πέμπει μὲ ἐπίτιδες ἀναφορὰν τὴν διαδικασίαν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων.

Καθήκοντα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων ὡς πολιτικοῦ

Τὸ δικαστήριο τῶν ἐκκλήτων δικάζει ὅλας τὰς ἐκκλήτους τοῦ πρώτου δικαστηρίου αἱ ὁποῖαι ἤθελαν παρρησιασθῇ εἰς αὐτό.

Εἰς τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ἢ ἀποφασίς του εἶναι ὁριστικὴ μέχρι τῆς ποσότητος τῶν τεσσάρων χιλιάδων γροσίων· ὅταν δὲ ἡ ποσότης εἶναι μεγαλύτερα ἢ διαδικασία μεταφέρεται ἔμπροσθεν τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Δικαστηρίου.

Ὁ ἐγκαλούμενος τὴν δίκην, τόσον εἰς πολιτικὴν καθὼς καὶ εἰς ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν, πρέπει νὰ παρρησιάζεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων μὲ ἀναφορὰν, μὲ τὴν ὁποίαν νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρώτου δικαστηρίου παράπονον.

Ὁ ἐναγόμενος θέλει ἀπολογηθῇ ἐγγράφως, ἀποδεικνύων δικαίαν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρώτου δικαστηρίου, καὶ τὸ δικαστήριο τῶν ἐκκλήτων θέλει διορίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς διαφιλονεικήσεως καὶ θέλει δώσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἢ τροπολογοῦν ἢ βεβαιοῦν ἢ διαιροῦν τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρώτου δικαστηρίου.

Καθήκοντα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων
ὡς ἐγκληματικοῦ

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων, ὡς δικαστήριον τῶν ἐγκληματικῶν, ἅμα λαβὼν καὶ θεωρήσαν τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρώτου δικαστηρίου, ἐπιχειρεῖ τὴν ἀναθεώρησιν, ἂν κρίνῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν ἢ ἂν τοῦτο ζητηθῇ ἐκ μέρους τοῦ παθόντος ἢ τοῦ πταίσαντος, καὶ διορίζει τὴν ἡμέραν τῆς διαφιλονεικήσεως.

Εἰς τὰς διαδικασίας τῶν ἐγκληματικῶν ἐκάτερον τῶν ἀντιδιαφερομένων μερῶν εἰμπορεῖ νὰ ἀπολογηθῇ ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης φωνῆς, καὶ τὸ δικαστήριον ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὰς ἀμοιβαίας ἀπολογίας κάμνει τὴν ἀνάλογον ἀπόφασιν.

Δοθείσης τῆς φυγῆς τοῦ πταίστου, τὸ δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων ἀποφασίζει κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ πρώτου δικαστηρίου.

Εἰς τὰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἢ ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐκκλήτων εἶναι ὁριστική, ἐξαιρουμένης τῆς κεφαλικῆς ἢ σχεδὸν κεφαλικῆς ποινῆς, ὅτε ὁ πταίστης ἔχει μὲ παραγραφὴν τριῶν ἡμερῶν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν δίκην ἔμπροσθεν τοῦ Γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος Δικαστηρίου.

Ἐκαστον δικαστήριον τῶν ἐκκλήτων θέλει ἔχει ἓνα γραμματέα, κρατοῦντα τὰ ἀνήκοντα βιβλία δι' ὅλας τὰς πράξεις τοῦ δικαστηρίου.

Καθήκοντα τοῦ νοταρίου

Ἐκάστη κοινότης ἔχει ἓνα νοτάριον, ὃ ὁποῖος δὲν εἰμπορεῖ νὰ μετέλθῃ αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα εἰὰν δὲν εἶναι ψηφισμένος ἀπὸ τὴν κοινότητα.

Ὁ νοτάριος πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ πρωτόκολλα τοῦ ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένα διὰ νὰ καταγράφῃ τὰς ἀναλόγους ὑποθέσεις εἰς αὐτά.

Τὸ ἔτος πρέπει νὰ εἶναι ὁλόγραφον καὶ ὄχι εἰς ἀριθμούς.

Εἰς πᾶν συνάλλαγμα καὶ εἰς πᾶσαν συνθήκην τὰ μέρη ὀφείλουν νὰ παρίστανται ἔμπροσθεν τοῦ νοταρίου, καθὼς καὶ οἱ μάρτυρες.

Αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰς συνθήκας πληρωμαὶ πρέπει νὰ γίνωνται ἔμπροσθεν τοῦ νοταρίου καὶ τῶν μαρτύρων.

Διὰ τὰς διαθήκας εἶναι χρέος τοῦ νοταρίου νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ ὅπου ὁ ἀσθενὴς εὐρίσκεται, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς ἀναλόγους μάρτυρας, καὶ νὰ φανερώνῃ εἰς τὴν διαθήκην τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ ἰδίου.

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 3 Μαΐου 1822

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ

Σωτήριος Χαραλάμπης

Ἐπικυροῦται

Ἀ. Μαυροκορδαῖτος

Πρόεδρος (τοῦ Ἐκτελεστικοῦ)

Προσυπογράφεται

Ὁ Πρῶτος Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ

Ὁ Μινίστρος Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων

Θ. Νέγρης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ